

Til § 91.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 104, stk. 1. Der er endvidere tilføjet husleje, men dette har dog for tiden kun interesse for enkelte børne- og ungdomshjem. Man har været opmærksom på, at den siden 1924 anvendte fremgangsmåde ved beregningen af, hvilket beløb der skal kunne anvendes til vedligeholdelse, nemlig en bestemt procentdel af bygningernes brandforsikringssum, ikke er helt tilfredsstillende, navnlig fordi gamle bygninger ofte har en lavere brandforsikringssum end nye, men større behov for vedligeholdelse. I stedet for kunne man overveje enten at foretage en særlig vurdering én gang for alle af de enkelte institutioners vedligeholdelsesbehov under hensyn til institutionernes klientel og bygningernes alder og anvendelse m. v., eller at foretage årligt bygningssyn på hver enkelt institution. Man kunne også opgive faste regler for beregningen og lade institutionernes bestyrelser og tilsynsråd disponere under kontrol af direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen i forbindelse med godkendelse af budgetter og regnskaber.

Af praktisk-administrative grunde og for at bevare størst mulig dispositionsfrihed hos institutionerne har man dog ment at måtte foreslå den hidtidige ordning opretholdt i princippet, idet man mener at kunne afbøde manglerne ved ordningen ved at de almindelige vedligeholdelsesudgifter, svarende til $1\frac{1}{2}\%$ årlig af brandforsikringssummerne, ses over en 3-årig periode, ved at bemyndige socialministeren til for 3- eller 6-årsperioder at tillade enkelte institutioner at afholde vedligeholdelsesudgifter på indtil 2% årlig af brandforsikringssummen og ved at lovfæste den hidtidige bevillingspraksis, hvorefter et beløb, svarende til $\frac{1}{2}\%$ af de samlede brandforsikringssummer stilles til rådighed til fordeling blandt institutionerne til særlige vedligeholdelsesformål, jfr. § 94, stk. 1. Opdelingen af vedligeholdelsesudgifterne i en normaludgift, som institutionerne kan disponere over på længere sigt, og en rådighedssum har vist sig særdeles hensigtsmæssig.

Til § 92.

Om ændringen i angivelsen af, hvilke institutioner der modtager fuld underskudsdekning af staten, henvises til de almindelige bemærkninger III.11.b. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende lovs § 104, stk. 2.

Til § 93.

Stk. 1 og 2 svarer til den gældende lovs § 104, stk. 3, 1. og 2. punktum.

Stk. 3 svarer til stk. 4 i samme paragraf. Det er dog ikke fundet nødvendigt at opretholde den særlige regel i stk. 4, sidste punktum, om støtte til anbringelse af privat anbragte børn, når normale pleje penge ikke kan modtages fra den, som har anbragt barnet. Denne bestemmelse tager specielt sigte på mødre- og spædbørnehjemmene, der har særlig mange privat anbragte, men da disse institutioners særlige problemer kan løses ved fastsættelsen af en særlig tilskudsprocent, er det ikke fundet påkrævet at fremhæve dette forhold.

Til § 94.

Om stk. 1 henvises til bemærkningerne til § 91, Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 105, stk. 1. 25.000 kr.-grænsen for størrelsen af støtten til et enkelt hjem er dog hævet til 50.000 kr. under hensyn til den stigning i byggeomkostningerne, der er sket, siden beløbet blev fastsat i 1947.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 105, stk. 2. Man har dog ikke opretholdt adgangen til at yde tilskud til forbedring af likviditeten, som ikke er anvendt i praksis i de senere år.

Til § 95.

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 106.

Stk. 2 svarer til den gældende lovs § 104, stk. 3, sidste punktum.

Til § 96.

Stk. 1-3 svarer til den gældende lovs § 101 og stk. 4 til § 100, stk. 2. Det er dog ikke fundet rigtigt at opretholde begrænsningen for socialministerens adgang til at fastsætte regler til at angå sikring af børnenes sundhed. Det er ligeså påkrævet at sikre forsvarlige pædagogiske forhold.

Til § 97.

Bestemmelsen, der gælder både anerkendte og ikke anerkendte institutioner, svarer til den gældende lovs § 97, stk. 1, og § 100, stk. 1. § 97, stk. 2, er udeladt som selvfølgelig.

Til § 98.

Vedrørende de principielle spørgsmål om betalingspligtens opretholdelse og om overførelse af betalingsreglerne fra forsorgsloven til børneforsorgsloven og dermed om administrationens overførelse fra socialudvalget til børne- og ungdomsværnet henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit III.12.

Stk. 1 svarer til § 26, stk. 1, i lov om offentlig forsorg. Betalingsreglerne er dog begrænset til at